

Ekskursija

„Ekskursija – katra skolēna sapnis. Diena bez mācībām skolas solā, diena, kurā jautrība iet roku rokā ar piedzīvojumu un atklājumu. Arī mūsu klase pieredzēja šo sapni, jo 23.maija saulainā rītā devāmies piedzīvojumā, ” tā saka 8.klases skolnieks Juris.

Par 8.klases izvēlēta maršruta pirmo apskates objektu – Likteņdārzu – skolēni dalās pārdomās:

„Likteņdārzā man patika visvairāk. Man vispār patīk apskates objekti dabā. Tur ir lieliska atmosfēra. Šis dārzs ir taisīts pašu rokām. Brīvprātīgie, kas grib redzēt Latviju skaistu, nāk un palīdz veidot kaut ko īpašu. Prieks skatīties un zināt, ka kāds tiešām mīl savu Dzimteni. (Samanta).

No skatu terases paveras brīnišķīgs skats uz Daugavu un Kokneses pilsdrupām. (Dominiks).

Es uzzināju, ka rotaļu laukums Likteņdārzā ir darināts jauniešu rokām un tā ir dāvana šai vietai. Pārsteidza tas, ka agrāk Daugavas līmenis bija par 20 m zemāks. (Dāniels).

Šī vieta ir piesātināta ar pagātnes atmiņām par traģisko izsūtīšanas laiku. Es esmu lepns, ka mūsu tauta ir tik līdzjūtīga un vienota. (Raivis).

Amfiteātris veidots no cilvēku atvestajiem akmeņiem. Arī mēs atvedām! Katrs akmens tiek pierēģistrēts. (Harijs).”

Tālāk ceļš ekskursantus veda uz Rīgu, uz Ķīpsalu. Te atrodas Žaņa Lipkes memoriāls. Stunda, kas tajā pavadīta, ļāvusi gan daudz uzzināt par notikumiem 2. pasaules karā, gan par cilvēku varonību un pašaieliedzību.

„Pārsteidzoši bija tas, ka, ieejot muzejā, uzreiz bija tumšs. Vajadzēja iet pa tumšu gaiteni. (Lauris).

Muzejs, kas celts kā malkas šķūnis, kas aizved uz drūmo pagātņi – kara laiku. Un gaismas stars šai drūmajā laikā – Žanis Lipke, kas glāba ebrejus. (Juris).

Te mums stāstīja par Žaņa Lipkes slēpni malkas šķūnītī, kur viņš ar ģimeni slēpa ebrejus no nacistiem. (Ričards).

Muzejā bija savdabīga atmosfēra, tādēļ, lai mēs varētu iedomāties, kā dzīvoja paslēptie ebreji. (Artjoms).

Mani māc skumjas, ka cilvēki var būt tik nežēlīgi. Tā izturēties pret dzīvjiem cilvēkiem! Vai tas ir taisnīgi? Tomēr man liels prieks, ka pasaulē ir tādi cilvēki kā Žanis Lipke, kuriem nav vienlīga. Žanis Lipke, manuprāt, bija varonis un drosminieks. (Laura).”

Kad bija uzzināts daudz jauna par vēsturi, par laikiem, kad cilvēks tika ierauts vēstures nežēlīgajos virpuļos, nāca brīdis pašiem izmēģināt „kariņu” jeb, precīzāk sakot, militārās simulācijas spēli Airsoft.

„Man bija dažādas sajūtas: prieks un bailes, interese un spriedze. (Dominiks).

Te es ieguvu neaizmirstamu pieredzi, jo izspēlējām kara situācijas. (Raivis).

Mēs izjutām kara spēles garšu.(Harijs).

Te mēs priecājāmies, dusmojāmies, klieodzām, skrējām, šāvām, domājām, slēpāmies. (Dāniels).

Šeit mēs atradām prieku un komandas garu. (Juris).

Es varēju izjust sevi kā karavīru un padomāt to, ka es gribu kļūt par zemessargu.(Artjoms.).”

Ekskursijas noslēgumā visus gaidīja batutu parks „Jump Space Riga”.

„Šis bija liels pārbaudījums, toties tas bija ļoti interesanti. (Raivis).

Es iemācījos jaunus trikus. (Lauris, Dominiks un Artjoms.)

Uz šejieni labāk braukt nevis vienam, bet ar draugiem, jo tad ir jautrāk un var iegūt daudz pozitīvu emociju. (Artjoms.)”

Un ko 8.klase domā par ekskursiju?

„Es to novērtēju uz 10 ballēm, jo bija jautri un interesanti.(Lauris).

Emocijas tiešām pārpildīja mūs. Gribas vairāk ekskursiju, kurās varam labi pavadīt laiku ar klasi.(Samanta).

Es uzināju daudz ko jaunu. Man ekskursija ļoti patika, it īpaši tāpēc, ka biju kopā ar saviem draugiem un klasesbiedriem.(Dominiks).

Tā bija lieliska.(Laura).

Pēc šī brauciena es secināju, ka ekskursijās var iegūt dažādas lietas, piemēram, jaunas zināšanas un interesantu pieredzi. Liels paldies mūsu skolotājam par sagādāto Likteņdārza apmeklējumu un, protams, kopumā par konkursa „Mūsu mazais pārgājiens” balvas iegūšanu! Kad šāda ekskursija ir garām, ir sajūta, ka mācību gads tuvojas beigām.(Raivis).”

Izskanai...

„Kad ienācu mājas pagalmā, es ieraudzīju visapbrīnojamāko skatu visas ekskursijas laikā: lauks ar tik biezu miglu, ka var redzēt tikai koku galotnes un šķūni kalna galā. To apmirdz mēness un debess jums, pilns ar zvaigznēm, bez mākoņiem... Un es sapratu, ka nekur nav tik labi kā mājās. (Juris).”

Sakot paldies par jauko kopābūšanu 8.klasei un viņu audzinātājai Allai Solovjovai,
skolotāja Rita Pudāne